

Ім'я користувача:
Полтавський інститут економіки і права Полтавськи...

ID перевірки:
1016318921

Дата перевірки:
04.06.2024 19:45:24 EEST

Тип перевірки:
Doc vs Internet

Дата звіту:
05.06.2024 10:28:05 EEST

ID користувача:
100011299

Назва документа: Курсова робота_Лещенко Сергій

Кількість сторінок: 26 Кількість слів: 5299 Кількість символів: 39357 Розмір файлу: 44.82 KB ID файлу: 1016116973

24.9% Схожість

Найбільша схожість: 9.25% з Інтернет-джерелом (<https://pdfslide.tips/documents/-3401232739-4-.html>)

24.9% Джерела з Інтернету

1000

Сторінка 28

Пошук збігів з Бібліотекою не проводився

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

**ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ
ЛЮДИНИ «УКРАЇНА»
ПОЛТАВСЬКИ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ**

КУРСОВА РОБОТА

На тему:

ПРАВА І СВОБОДИ ЛЮДИНИ В ТЕОРІЇ ПРАВ ЛЮДИНИ

Виконав студент 1 курсу

Спеціальності 081 Право

Лещенко Сергій Володимирович

Науковий керівник:

Стрілко Д. Л.

ПОЛТАВА-2024

ЗМІСТ

Вступ.....	3
Розділ 1. Роль ролі органів державної влади у забезпеченні прав людини і громадянина в демократичному суспільстві.....	5
Розділ 2. Концепцій щодо розуміння прав і свобод людини.....	9
Розділ 3. Права людини як фундаментальна цінність демократичного суспільства.....	14
Розділ 4. Механізм забезпечення прав людини і громадянина.....	18
Висновки.....	21
Список використаних джерел.....	24

ВСТУП

Загальновідомо, що права і свободи людини є соціальним благом, яке має найвищу цінність. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Питання про сутність і реалізацію поняття "права і свободи людини і громадянина" є ключовим для життя суспільств, які претендують на звання демократичних і гуманних. Саме тому в сучасному світі немає більш важливої і водночас більш складної для реалізації ідеї, ніж права і свободи людини і громадянина. Права людини є головним критерієм оцінки якості держави, ступеня її демократичності, відданості принципам верховенства права, моралі та загальнолюдським цінностям.

Як зазначено у статті 1 Конституції України, Україна зробила перший крок до верховенства права, проголосивши себе правовою державою, визнавши права і свободи людини найвищими цінностями. Конституція України також передбачає, що права і свободи людини є непорушними (стаття 21), гарантованими і не скасовуються (стаття 22), а держава відповідає перед людиною за свою діяльність, що робить утвердження і забезпечення прав і свобод людини головним обов'язком держави.

Саме тому питання забезпечення органами державної влади реалізації, охорони та захисту прав, свобод і законних інтересів людини і громадянина набуло сьогодні особливої актуальності. Успішне виконання цих завдань значною мірою залежить від правильного, науково обґрунтованого управління суспільством і всіма проявами його життєдіяльності, а також від удосконалення адміністративної системи. Подальший розвиток демократії та забезпечення прав і свобод громадян нерозривно пов'язані з підвищенням загальної якості та ефективності системи державних інститутів, що пояснюється низкою об'єктивних і суб'єктивних чинників, зумовлених новими підходами до вирішення багатьох важливих завдань, які стоять перед державою.

Мета і завдання дослідження - проаналізувати роль державних інституцій у забезпеченні прав людини і громадянина в демократичному суспільстві та визначити основні напрями вдосконалення механізмів гарантування прав людини і громадянина на основі чинного законодавства України та практики його реалізації.

Об'єктом дослідження є соціально-правове явище права людини та механізм їх функціонування в правовій державі.

Предметом дослідження є теоретичні та практичні питання виникнення прав людини та їх вплив на суспільні відносини

При написанні курсової роботи використовувалися логічний метод, метод порівняльного аналізу, дедукції та індукції.

Структура курсової роботи складається зі вступу, чотирьох розділів, висновків та списку використаних джерел.

РОЗДІЛ 1. РОЛЬ РОЛІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПРАВ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В ДЕМОКРАТИЧНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Політичний, економічний та соціальний розвиток суспільства в процесі розбудови демократичної правової держави вимагає приведення правових, організаційних, структурних та інших функціональних засад функціонування державних інституцій України у відповідність до нових умов їх діяльності та розвитку. Реформування адміністративної системи вимагає законодавчого визначення функцій і завдань, визначення всіх елементів системи, повної адаптації структури державних органів до цих функцій і завдань, законодавчого закріплення прав і обов'язків державних службовців, визнання механізмів, здатних гарантувати реалізацію принципу верховенства права, суворе дотримання прав і свобод громадян, визначених Конституцією України. Забезпечення реалізації цих функцій має ґрунтуватися на розробці та впровадженні нових інститутів і правил прийняття рішень, що стосуються Уряду України.

Основний Закон України декларує, що людина є найвищою соціальною цінністю в демократичній, соціальній, правовій державі [1], і одним з найважливіших напрямів реалізації цього принципу є формування відповідної державної політики державного управління. В рамках забезпечення прав людини і громадянина в демократичному суспільстві та ролі органів публічної влади в цьому процесі це питання набуває першочергового значення.

Розглядаючи це питання крізь призму соціології управління та семантики, необхідно зупинитися на феномені "держави". Для виконання своїх функцій у сфері забезпечення прав людини і громадянина держава вибудовує відповідну систему державних інституцій.

Перш за все, важливо підкреслити, що природа держави, її організація та функціонування були і залишаються одними з головних питань, які завжди досліджувалися у вітчизняній та зарубіжній юриспруденції.

Держава - це суспільне явище, яке виступає не тільки як суспільний феномен, але і як соціальне явище: як машина примусу, як знаряддя пригнічення, як власність могутніх політичних сил та окремих осіб, і як благодійна організація, яка зобов'язана забезпечити соціальне благополуччя для всіх [2]. Слід розуміти, що держава - це багатогранне суспільне явище, яке необхідно вивчати з різних точок зору, з урахуванням конкретних історичних умов і тенденцій його розвитку. Кожен прояв держави є об'єктивним, оскільки передає щось із її сутності.

Як форма суспільства держава впливає на організацію і процеси громадянського суспільства, на порядок громадянського життя, на нормальні умови існування і розвитку.

Як територіальна організація, держава замінює родоплемінні зв'язки соціально-політичними і формує структуру, нейтральну до національних, релігійних і соціальних особливостей людей на всій території країни.

В юридичній літературі існує безліч визначень держави. Досить обґрунтованим вважається підхід багатьох науковців, який акцентує увагу насамперед на основних ознаках або характеристиках, що відрізняють державні організації від додержавних (деякі автори називають сукупність цих ознак політико-правовими характеристиками держави [3]). Держава - це особлива організація, яка існує в суспільстві, але з такими характеристиками:

1) інклюзивна - об'єднує всіх членів суспільства в одне ціле, відображаючи і забезпечуючи як загальні інтереси і потреби суспільства, так і інтереси і потреби кожної окремої людини;

1) територіальна - об'єднує членів суспільства за територіальною ознакою;

2) публічна - представляє суспільство і виступає від його імені як всередині держави, так і за її межами;

3) універсальна - організовує членів суспільства та вирішує питання, що стосуються різних сфер їхнього життя;

4) верховна (суверенна) - найважливіша і найпотужніша складова суспільства у сфері суспільних інтересів, якій підпорядковані всі інші соціальні організації;

5) централізована - внутрішня структура держави будується на основі певної ієрархії;

6) має спеціальні засоби контролю та примусу;

7) може робити накази обов'язковими для виконання [4].

Держава є єдиною організацією влади над суспільством на всій території країни. Кожна людина в силу того, що вона народилася на певній території, встановлює тісний зв'язок з державою, стає її громадянином і зобов'язана підкорятися державній владі, з одного боку, а з іншого - має право на державний захист. Держава і суспільство не є тотожними поняттями. Суспільство є колискою держави [5].

На практиці ще нікому не вдалося побудувати суспільство, в якому повністю реалізується принцип верховенства права. Це пов'язано з тим, що, як свідчить історія, право не може бути вищим за економічну систему і культурний розвиток суспільства, які воно породжує. Право не займає особливого місця серед інших соціальних цінностей, таких як істина, розум, совість, чесність, свобода і справедливість. Право і законодавство мають сенс лише тоді, коли вони виражають ці цінності і допомагають реалізувати їх у суспільному житті. Закони і законодавство не повинні бути культовими.

У сучасному світі держава залишається головною дійовою особою в економічному та соціальному житті суспільства, оскільки люди очікують, що держава повністю гарантуватиме їхній добробут. Іноді у свідомості громадян турбота про добробут окремих осіб відсуває на другий план існування фундаментальних свобод [5, с. 83].

Про те, що соціальні права можуть стати "могильниками" прав і свобод, цілком слушно зазначається в науковій літературі. Реальна необхідність

соціальних прав може бути поставлена під сумнів або висловлені побоювання щодо можливих наслідків поширення соціальних прав. У таких ситуаціях демократична думка опиняється в полоні власних суперечностей. У кожній людині прагнення до свободи і безпеки діалектично пов'язані між собою. Сучасне суспільство базується насамперед на прагненні громадян до безпеки. "Від держави очікують, що вона гарантуватиме захист від усіляких негараздів. Тому кожен, хто прагне безпеки, із задоволенням робить кроки, спрямовані на зміцнення влади". Критика постійно зростаючої бюрократії швидко зникає, коли мова заходить про розширення соціального забезпечення" [15, с. 524].

Б. Жувенель, наприклад, не заперечує, що безпека і соціальна допомога дійсно необхідні, але він виступає проти державної монополії на розподіл соціальних благ. Він приєднується до групи вчених, які вважають, що індивідуалістичні масові суспільства сприяли надмірному акцентуванню ролі держави [9, с. 134].

Таким чином, суспільне визнання прав людини стало інструментом обмеження свавілля влади щодо інтересів особистості та суспільства. Окреслюючи межі діяльності публічної влади, права людини трансформують наше уявлення про державу, регламентують форми і методи діяльності органів публічної влади, встановлюють моральні та правові стандарти взаємовідносин особи і держави, розвивають принципи автономії, співробітництва та взаємної відповідальності. Іншими словами, права і свободи людини є ефективною противагою всевладдю публічної влади і можуть гарантувати її обмеження. Гуманна природа прав людини об'єднує органи публічної влади через правові, соціокультурні та моральні зв'язки. Водночас, обмеження дій публічної влади правами людини не повинно призводити до зменшення її дуже важливої ролі в охороні та захисті прав людини шляхом надання їм обов'язкового характеру. Суть проблеми полягає в обмеженні претензії держави в особі її органів визначати обсяг прав і свобод

людини на власний розсуд, ігноруючи додержавний, природний і невід'ємний характер прав і свобод людини.

РОЗДІЛ 2. КОНЦЕПЦІЙ ЩОДО РОЗУМІННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ

Важливою складовою будь-якої правової системи є система прав і свобод людини. Це складне і багатогранне поняття, яке виражає реальний, а не прихований потенціал його носіїв, закріплене в національних конституціях та інших нормативно-правових актах.

Права людини є одним з найбільш широко використовуваних понять у сучасній юриспруденції і залишаються предметом інтенсивних дискусій серед науковців. Інтерес до концепції прав людини можна легко пояснити, враховуючи соціально-економічну перебудову, що відбувається в Україні [1].

Кожне суспільство мало власні уявлення про справедливість, гідність та повагу. Майже всі стародавні спільноти людей дотримувалися думки, що їхні лідери повинні управляти мудро і керуватися інтересами загального добробуту. Ці погляди ґрунтувалися на божественних заповідях, законах природи, традиціях, а іноді й на політичних рішеннях, але вони не впливали з розуміння того, що кожен має право на справедливого лідера. У впорядкованому суспільстві народ, безумовно, вигравав від того, що еліта брала на себе певні політичні обов'язки. Однак не існувало жодних природних чи людських прав, щоб протистояти несправедливим лідерам. Протягом століть поступово визнавалися індивідуальні свободи та обмеження державної влади.

Ідея прав людини виникла у 5-4 століттях до нашої ери. В античних державах, таких як Афіни, виникла система громадянства. Однак нерівний розподіл прав людини між різними класами був неминучим для

тогочасного суспільного розвитку. Громадяни користувалися всіма правами, тоді як раби не мали жодних. Архонт Солон створив конституцію, яка закріпила деякі ідеї, що лежали в основі теорії природних прав [15, с. 342].

Міркування античних мислителів свідчать про прихильність до ідей гуманізму, утвердження та забезпечення свободи, верховенства права та правової держави. На думку Сократа, умовою існування поліса є підкорення закону, а законслухняний громадянин тотожний полісу, що є найвищою гармонією [4, с. 231]. Трохи пізніше давньогрецькі софісти Антифрон, Лукофонт, Алексідін та інші запропонували формулу: "Міра всіх речей - людина". Це гасло згодом стало основою для розвитку ідеї рівності всіх людей. Нерівність і поділ на вільних людей і рабів трактувалися як результат штучно встановлених політичних законів.

Ідея рівності для всіх знайшла прихильників у феодальному суспільстві. В Англії, наприклад, в умовах безправ'я народу в Середньовіччі, свавілля і культу насильства, що панували в той час, представники різних кланів і феодалів, прогресивні діячі і релігійні авторитети доклали чимало зусиль, щоб обмежити права монарха і встановити правила, яким він і його чиновники повинні були підкорятися.

Варто зазначити, що природні права реалізуються безпосередньо, тобто безвідносно до волі народу і без будь-яких правоохоронних дій (наприклад, право на життя, свободу, рівність і особисту недоторканність).

Ідея невід'ємних природних прав була потужним чинником Французької революції, яка призвела до створення Декларації прав людини і громадянина в 1789 році. У ній говориться: "Люди народжуються вільними і рівними у своїх правах. Метою будь-якого політичного союзу є забезпечення природних і непорушних прав людини на свободу, власність, безпеку і опір гнобленню" [8, с. 23]. Декларація проголосила презумпцію невинуватості, свободу совісті, свободу преси, особисті права та гарантії інших прав людини. Прийняттю цієї декларації та інших подібних

документів сприяло прагнення мислителів того часу якнайшвидше ліквідувати тиранію і побудувати державу на нових принципах. Не заперечуючи значення держави, вони вважали шкідливим посилення влади уряду без абсолютної необхідності. Такої оцінки дотримувалися такі представники буржуазного лібералізму та індивідуалізму, як Вільгельм Гумбольдт, Беньямін Констан, Джон Стюарт та ін. [9, с. 234].

Природно-правова (ліберальна) концепція прав людини також визнає пріоритет певних сфер індивідуальної свободи над захистом колективних або суспільних інтересів, які можуть бути формалізовані у вигляді прав або захищені законом. У той час як страх є головною детермінантою авторитарних і тоталітарних режимів, основою конституційних демократичних (ліберальних) режимів є базові права людини. Права людини не захищають індивідів від суспільства, навпаки, вони забезпечують вразливий канал для обміну ідеями, соціальну нішу, яка захищає індивідів від знищення владою і водночас формує критику та опозицію до влади [8, с. 90].

З точки зору ліберальної концепції прав людини, основоположні принципи (особливо ті, що визначають зміст прав людини) мають вищу юридичну силу, ніж звичайні закони, прийняті шляхом визначення "простого політичного примату парламентської більшості" [8, с. 98]. Зрештою, щоб отримати згоду більшості виборців, наділених конституційними правами, парламентська більшість повинна гарантувати дотримання основоположних прав і свобод та тих фундаментальних принципів, які не можуть бути порушені або скасовані волею парламенту.

Звідси виникає право особи на оскарження закону, якщо вона вважає, що її фундаментальні права були порушені. Суть ліберального розмежування між принципом і політикою полягає в тому, що право прав людини не є політичним правом, тобто воно не формується і не приймається в рамках політичного процесу. Тому зміст прав людини не може бути вичерпно визначений шляхом закріплення в тексті закону

поглядів політичної (парламентської) більшості.

Одним з найбільш дискусійних питань в юриспруденції є сприйняття того, яка теорія походження прав людини є переважаючою - природно-правова чи позитивістська. Існування цієї дилеми визнається не лише в конституційному праві, але й у філософії права. Наприклад, німецький філософ І. Кант класифікував права людини на природне та позитивістське право. На думку цього видатного вченого, джерелом природного права є апіорний принцип чистого розуму, тобто імператив розуму (категоричний імператив). З іншого боку, реальне або статутне право походить від волі законодавця.

Отже, можна зробити висновок, що в принципі між цими двома підходами немає суперечності. Це пояснюється тим, що сучасна наука і пов'язана з нею практика не визнають прав людини, які не мають позитивного закріплення в законі. Фундаментальний, особистий (невід'ємний від людини) і природно-правовий характер першого покоління прав людини є загальноновизнаним. Вони були закріплені в конституційних документах епохи ліберально-демократичної революції (наприклад, право на свободу та особисту недоторканність, свободу слова, людську гідність, власність і право на справедливий суд) і залишаються практично незмінними в сучасних конституційних документах і міжнародних конвенціях (договорах).

Таким чином, можна сказати, що права і свободи, представлені на сучасному етапі, виникли не за один день, а пройшли досить тривалий процес історичного розвитку. Процес формування цих категорій прийнято систематизувати за різними критеріями. До них відносять, зокрема, час виникнення тих чи інших прав і свобод, їх цільове призначення та належність осіб до тієї чи іншої держави.

Ці критерії органічно пов'язані між собою, а тому повинні аналізуватися комплексно.

В юриспруденції права людини найчастіше визначаються як

гарантовані демократичним суспільством можливості для кожної людини або певної спільноти користуватися достатнім рівнем життя, ефективною системою соціального захисту та захистом від державного свавілля відповідно до встановлених міжнародних та національних стандартів і процедур [90, с. 14]. Або ж "певні можливості людини, необхідні для повноцінного існування та розвитку в конкретних історичних умовах, об'єктивно зумовлені досягнутим рівнем розвитку людства, які мають бути загальними та рівними для всіх людей" [9, с. 16].

РОЗДІЛ 3. ПРАВА ЛЮДИНИ ЯК ФУНДАМЕНТАЛЬНА ЦІННІСТЬ ДЕМОКРАТИЧНОГО СУСПІЛЬСТВА

Побудова правової держави передбачає створення такого суспільного зв'язку, який встановлює справедливі та гуманні відносини між органами державної влади та громадянами на основі права і законодавства. Однак прагнення до створення такої держави та визнання міжнародних стандартів ще далекі від вирішення проблеми гарантування реалізації прав і свобод громадян. Важливим для такого захисту є створення соціальних і правових механізмів захисту громадян від порушень їхніх прав і свобод.

Міжнародне співтовариство відкидає і категорично забороняє будь-які форми дискримінації. Ця заборона поширюється на реалізацію всіх прав і свобод людини. Комітет ООН з прав людини визначає дискримінацію як "будь-яке розрізнення або перевагу за ознакою раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії, політичних чи інших переконань, громадянства, соціального походження, майнового стану, народження або іншої обставини, що має на меті або вона визначається як така, що "має своїм наслідком знищення або применшення рівного визнання, використання або здійснення всіх прав і свобод усіма людьми" [9, с. 231].

Таким чином, питання прав людини і громадянина є складовою питання про фактичне становище особи в суспільстві та державі. Тому дуже важливим є з'ясування структури та системи прав і свобод, зумовлених особливостями сфери життєдіяльності людини, а також визначення понятійного апарату, що існує в цій сфері, та особливостей правового статусу

особи, який відображає всі основні потреби та інтереси учасників і держави в їх взаємодії.

Розглядаючи визначення понять "права" і "свободи", необхідно мати на увазі, що ці поняття з роками зазнали значних змін. Право - це система загальнообов'язкових норм, принципів і правил, встановлених законом, які виражають міру свободи і відповідальності в суспільстві та виступають регуляторами суспільних відносин. У найширшому розумінні права людини є фундаментальними і не обмежуються певним колом осіб, а поширюються на всіх людей, незалежно від того, чи є вони громадянами держави, в якій проживають, чи ні.

Однак використання терміну "права людини" у поєднанні з терміном "права громадян" означає змішування цих двох навряд чи тотожних понять. Це пов'язано з тим, що права громадян включають в себе не тільки природні права, які належать людині від народження, а й права, визнані державою, громадянином якої вона є. Водночас права громадянства обмежують рівність між людьми, оскільки їх забирають у тих, хто проживає в державі, але не має прав громадянства.

Аналіз використання термінів "права" і "свободи" в літературі та на практиці виявляє подібну тенденцію. Як правило, вони вживаються в одному контексті, що створює враження їх тотожності. Важко розмежувати права і свободи, і весь спектр політичних прав з чітко визначеними повноваженнями також часто називають свободами.

Свободи - це ті ж самі права, але вони стосуються життя людини, і держава не повинна в них втручатися, а зобов'язана їх захищати. При цьому держава має право визначати межі свобод лише законом і звужувати їх, якщо це необхідно для загального добробуту демократичного суспільства. Особливість свободи полягає в тому, що в певних сферах люди мають можливість визначати власну лінію поведінки на свій розсуд, але пов'язують це із зобов'язаннями суб'єкта (публічної влади), який зобов'язаний захищати їхню волю. По суті, права і свободи людини - це особливі договірні відносини

між суспільством і людиною та між людиною і державою, які визначаються правовою системою кожної країни. Суть договірних відносин між державою і людиною полягає у визнанні державою прав і свобод людини, частина з яких є природженими. Таке визнання певною мірою обмежує владу держави, але це не повинно призводити до зменшення її ролі. Держава не лише захищає права і свободи людини, але й надає їм обов'язкової сили закону. Як відомо, право - це акт довготривалого користування, який поширюється на всю територію держави і спрямований на найбільшу кількість суб'єктів правовідносин.

Можливість реалізації прав і свобод людини може бути реалізована лише тоді, коли існують необхідні політичні, економічні, моральні, організаційні та інші умови. Процес реалізації прав і свобод регулюється спеціальними механізмами. Ці механізми включають систему правових норм, що гарантують реалізацію права, тобто діяльність державних механізмів та активні дії самих індивідів з реалізації суб'єктивних прав, спрямовані на досягнення закріплених у цих правах інтересів і соціальних цінностей.

Однак законодавство не може задовольнити всі запити громадян і не може врахувати розмаїття суспільних явищ, що впливають на наслідки реалізації суб'єктивних прав. Більше того, навіть прописані правові норми не завжди реалізуються повною мірою через такі негативні явища, як ослаблення систем безпеки, зловживання чиновників та інші непередбачувані витрати - бюрократичне свавілля, некомпетентність чиновників, міжнаціональні конфлікти, безсилля влади та порушення закону.

Основними формами реалізації права є

(1) Використання правових норм громадянами - добровільні активні дії громадян, спрямовані на реальне отримання закріплених у цих нормах правових благ. Вони можуть здійснюватися за власною ініціативою (свобода слова, віросповідання), за допомогою інших суб'єктів (консультантів, адвокатів), а також у процедурний спосіб (наприклад, отримання паспортів, віз, політичного притулку, водійських прав);

2) Виконання - реалізація юридичного обов'язку особою щодо вчинення дії, передбаченої законом;

3) дотримання - пасивна дія громадянина, який зобов'язаний не порушувати встановлені законом заборони;

3) застосування - діяльність органів державної влади, обов'язком яких є захист інтересів громадян за допомогою норм, що закріплюють їхні права.

Реалізація прав і свобод пов'язана з використанням імплементаційних, заборонних і зобов'язуючих норм.

Найбільш поширеними є уповноважуючі норми, які надають носію права можливість вільно обирати час, спосіб і засоби його реалізації. Наприклад, конституційне право на працю дозволяє громадянам обирати рід занять і місце роботи.

Зобов'язуючі норми передбачають виконання особистих і повних обов'язків, наприклад, щодо захисту навколишнього середовища.

Заборонні норми передбачають, що громадяни не повинні вчиняти дії, які є невідповідними для держави і не відповідають інтересам громадян.

Слід зазначити, що реакція держави на відхилення від виконання тієї чи іншої норми не є однаковою. Так, коли громадяни реалізують свої права, держава залишається байдужою, тоді як у випадках порушення зобов'язуючих або заборонних норм до порушника вживаються заходи примусу.

Здійснення прав має межі і не повинно порушувати права і свободи інших осіб, передбачати крайні дії з метою насильницької зміни конституційного ладу, розпалювання расової ворожнечі або закликів до міжнаціональних конфліктів.

Принципами імплементації є простота реалізації прав, забезпечення соціально-економічних, політичних і правових гарантій населенню, економія часу і коштів, ефективність процесу імплементації.

Конституційно-правові гарантії є основою забезпечення основних прав, свобод та обов'язків громадян. Саме через конституційні гарантії можна визначити реальність задекларованих прав, їх суб'єктивний, особистий та

ефективний характер, а також те, що вони забезпечуються не лише індивідуальними можливостями окремих громадян, а й існуючою системою в цілому.

РОЗДІЛ 4. МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА

Сьогодні питання дотримання та захисту прав людини і громадянина стоїть дуже гостро в більшості країн світу. Інститути захисту прав людини особливо активізувалися в минулому столітті, коли більшість країн стали на шлях розвитку демократії та громадянського суспільства. У зв'язку з цим з'явилася низка міжнародних законів, що визначають права людини та процедури їх захисту. Усі сучасні держави з демократичною формою правління закріпили права, свободи та обов'язки людини і громадянина, а також механізми їх реалізації та захисту у своїх національних конституціях та інших нормативно-правових актах. Конституційне право на захист має особливе значення в контексті захисту прав людини. Особа може реалізувати право на захист через різні механізми захисту прав [13, с. 32-35].

В юридичній літературі поняття "механізм" часто використовується для характеристики правових явищ. В юридичній літературі категорія "механізм" розглядається з різних позицій: "соціальні механізми права", "механізми правового регулювання", "механізми правотворчості", "механізми формування правомірної поведінки", "правові механізми управління", "механізми правового виховання", "механізми реалізації конституційних прав і свобод громадян і свобод", "соціальні механізми поваги до права", "механізми правової системи", "соціально-психологічні механізми дії", "механізми конституційного регулювання суспільних відносин", "механізми гарантій прав і свобод громадян", "механізми захисту суб'єктивних прав і свобод". Однак чіткого визначення чи тлумачення цього поняття не існує.

Механізм реалізації прав, свобод та обов'язків людини і громадянина - це єдність правових та інших засобів, способів і методів, за допомогою яких права, свободи та обов'язки людини і громадянина втілюються в життя (фактично реалізуються).

Механізми реалізації прав, свобод та обов'язків людини і громадянина характеризуються насамперед такими елементами, як юридично значуща діяльність суб'єкта, а також стадії реалізації прав суб'єкта. Все це зумовлює самостійне існування механізмів реалізації прав, свобод та обов'язків людини і громадянина. Тому, як реалізація принципу верховенства права не тотожна реалізації суб'єктивних прав, так і механізми правового регулювання не тотожні механізмам реалізації прав, свобод та обов'язків людини і громадянина.

До механізмів реалізації прав, свобод та обов'язків людини і громадянина належать

а) гарантії їх реалізації

б) юридичні елементи механізму реалізації (норми, факти, відносини, документи, форми і методи організації здійснення прав, свобод і обов'язків)

в) процес, за допомогою якого можливості та потреби втілюються в реальність

г) умови та чинники таких процесів.

Таким чином, реалізація прав, свобод і обов'язків людини і громадянина - це спосіб існування цих прав і обов'язків, який зводиться до переведення закріплених у законі соціальних благ у стан можливої і фактичної доступності для конкретної особи (осіб) з метою задоволення її різноманітних потреб та інтересів [8, с. 125].

З огляду на викладене, під механізмом реалізації прав, свобод та обов'язків людини і громадянина можна розуміти взятий в цілому конституційний елемент, за допомогою якого кожна людина і громадянин України в умовах верховенства права та з позицій гуманізму і соціальної справедливості реалізує свої конституційні права, свободи та обов'язки,

нейтралізувати негативні умови, що можуть зашкодити їх практичній реалізації. Елементами механізму реалізації конституційних прав, свобод та обов'язків людини і громадянина є

- а) конституційні норми, що регулюють права, свободи та обов'язки; б) власне конституційні права і свободи, їх зміст і структура
- в) конституційні обов'язки
- г) правову діяльність, яка є сутністю реалізації
- д) законність і правосвідомість людини і громадянина, що гарантує правильне розуміння конституційних прав, свобод і обов'язків, належних їм прав і способів їх реалізації
- е) стадії реалізації кожного конкретного конституційного права [7, с. 35].

Таким чином, підсумовуючи вищевикладене, можна сказати, що механізми реалізації прав, свобод та обов'язків людини і громадянина характеризуються насамперед такими елементами, як стадії реалізації прав суб'єкта, а також юридично значуща діяльність суб'єкта. Все це зумовлює самостійне існування механізмів реалізації прав, свобод та обов'язків людини і громадянина. Тому, як реалізація верховенства права не тотожна реалізації суб'єктивних прав, так і механізми правового регулювання не тотожні механізмам реалізації прав, свобод та обов'язків людини і громадянина.

Натомість механізми реалізації прав, свобод та обов'язків людини і громадянина включають: а) гарантії їх реалізації; б) юридичні елементи механізмів реалізації (норми, факти, відносини, документи, форми і методи, що організують здійснення прав, свобод та обов'язків); в) практичні процеси реалізації можливості і необхідності в реальності; г) умови і фактори таких процесів.

ВИСНОВКИ

Політичний, економічний та соціальний розвиток суспільства в процесі розбудови демократичної правової держави вимагає приведення правових, організаційних, структурних та інших функціональних засад діяльності публічних інституцій України у відповідність до нових умов їх діяльності та розвитку.

Основний Закон України проголошує, що людина є найвищою соціальною цінністю в демократичній, соціальній, правовій державі [1], і одним з найважливіших напрямів реалізації цього принципу є формування відповідної державної політики у сфері публічного управління. Саме в рамках гарантування прав людини і громадянина в демократичному суспільстві та ролі органів публічної влади в цьому процесі це питання набуває першочергового значення.

Важливою складовою будь-якої правової системи є система прав і свобод людини. Це складне і багатогранне поняття, яке виражає реальний, а не прихований потенціал його носіїв, закріплюється в національних конституціях та інших нормативно-правових актах.

В юриспруденції права людини часто визначають як можливості, які демократичне суспільство гарантує кожній людині або певній спільноті для того, щоб мати достатній рівень життя, ефективну систему соціального захисту та захист від державного свавілля відповідно до встановлених міжнародних та національних стандартів і процедур. Або ж "певні можливості людини, необхідні для її повноцінного існування та розвитку в

конкретних історичних умовах, об'єктивно зумовлені досягнутим рівнем людського розвитку, які мають бути загальними та рівними для всіх".

Аналіз використання термінів "права" і "свободи" як у літературі, так і на практиці, виявляє схожу тенденцію. Як правило, вони вживаються в одному контексті, що створює враження їх тотожності. Розмежувати права і свободи досить складно, оскільки весь спектр політичних прав з чітко визначеними повноваженнями також часто називають свободами.

Свободи - це ті ж самі права, але вони стосуються життя людини, і держава не повинна в них втручатися, а зобов'язана їх захищати. При цьому держава має право визначати межі свобод лише законом і звужувати їх, якщо це необхідно для загального добробуту демократичного суспільства. Особливість свободи полягає в тому, що в певних сферах люди мають можливість визначати власну лінію поведінки на власний розсуд, але пов'язують це із зобов'язаннями суб'єкта (публічної влади), який зобов'язаний захищати їх волевиявлення. По суті, права і свободи людини - це особливі договірні відносини між суспільством і людиною та між людиною і державою, які визначаються правовою системою кожної країни. Суть договірних відносин між державою та особою полягає у визнанні державою прав і свобод людини, частина з яких притаманна людині від народження. Таке визнання певною мірою обмежує владу держави, але це не повинно призводити до зменшення ролі держави. Держава не тільки захищає права і свободи людини, а й надає їм обов'язкової сили закону. Як відомо, право - це акт тривалого користування, який поширюється на всю територію держави і охоплює найбільшу кількість суб'єктів правовідносин.

Можливість реалізації прав і свобод людини може бути реалізована лише тоді, коли існують необхідні політичні, економічні, моральні, організаційні та інші умови. Процес реалізації прав і свобод регулюється спеціальними механізмами. Ці механізми включають систему правових норм, що гарантують реалізацію права, тобто діяльність державних структур і

активні дії самих індивідів з реалізації своїх суб'єктивних прав, спрямовані на досягнення закріплених у цих правах благ і соціальних цінностей.

Механізми реалізації прав, свобод та обов'язків людини і громадянина характеризуються насамперед такими елементами, як стадії реалізації суб'єктивних прав, а також юридично значуща діяльність суб'єктів. Все це зумовлює самостійне існування механізмів реалізації прав, свобод та обов'язків людини і громадянина. Таким чином, як виконання правових норм не є тотожним реалізації суб'єктивних прав, так і механізм правового регулювання не є тотожним механізму реалізації прав, свобод та обов'язків людини і громадянина.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Конституція України. Прийнята Верховною Радою України 28 червня 1996 року // Відомості Верховної Ради України, 1996. – № 30. – С. 141.
2. Бабкін В.Д. Соціальна держава та захист прав людини // Правова держава: Щорічник наук. праць. – К., 1998. – Вип. 9. – С. 8.
3. Бабкіна О. В. Теорія держави і права у схемах і визначеннях : навч. посіб. Київ : МАУП, 2004. 144 с.
4. Барабаш О. О. Юридично значуща поведінка людини: загальнотеоретичні аспекти : монографія. Львів : ПАІС, 2017. 416 с.
5. Ведерніков Ю.А. Теорія держави та права : навчальний посібник. Київ : Центр навчальної літератури, 2005. 224 с.
6. Волинка К.Г. Загальна теорія держави і права : навчальний посібник. Київ : МАУП, 2003. 240 с.
7. Гончарук А. П. Механізм правової поведінки (загальнотеоретичний аспект) : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01. Київ, 2016. 198 с.
8. Загальна теорія держави і права : навчальний посібник / за ред. В. В. Копейчикова. Київ : Юрінком Інтер, 2000. 320 с
9. Загальна теорія держави і права : підручник / за ред. М.В. Цвіка. Харків : Право, 2015. 584 с.
10. Зубко Г.Ю. Маргінальна поведінка як вид правомірної поведінки особи : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01. Київ, 2012. 209 с.

11. Капітанська С.А. Правомірна бездіяльність як форма правової поведінки : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01. Київ, 2005. 183 с.
12. Кельман М. С., Мурашин О. Г. Загальна теорія держави і права : підручник. Київ : Кондор, 2006. 477 с.
13. Копейчиков В. Роль міжнародних стандартів з прав людини у діяльності міліції по забезпеченню законності / В. Копейчиков, А. Олійник, О. Тихомиров, Ю. Прокопенко // Право України. – 1993. – №7/8. – С. 26–28.
14. Козенко Ю.О. Правова поведінка особи: спроба інтегративного осмислення : монографія. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2013. 195 с.
15. Кримінальний кодекс України від 05. 04. 2001 р. (з наступними змінами та доповненнями станом на 04.05.2022) // База даних «Законодавство України». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>
16. Панчишин Р.І. Девіантна поведінка як різновид асоціальної поведінки : матеріали звітної науково-практичної конференції факультету з підготовки слідчих. Львів : ЛьвДУВС, 2012. С. 266-267.
17. Переш І.Є., Бариська Я.О. Теоретичні характеристики правомірної поведінки. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія „Право”*. Ужгород, 2019. Випуск 59. С. 66 – 69.
18. Полонка І. Механізм неправомірної поведінки в теорії права: авторський підхід. *Підприємництво, господарство і право*. 2018. № 6. С. 243 – 247.
19. Полонка І.А. Правомірна поведінка: теоретичний аналіз основних складників. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2016. № 2. С. 19 – 21.
20. Правовий вплив на неправомірну поведінку: актуальні грані : кол. монографія / за ред. проф. О. В. Козаченка, проф. Є. Л. Стрельцова. Миколаїв : Іліон, 2016. 768 с.
21. Рабінович П. М. Основи загальної теорії права та держави : навчальний

- посібник. Львів: Край, 2008. 224 с.
22. Свириденко Г.В. Правомірна поведінка: теоретико-прикладні засади : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01. Київ, 2017. 215 с.
23. Скаун О. Ф. Теорія права і держави : підручник. Київ : Алерта, 2013. 524 с
24. Стрибко Т., Бойченко С. Правова поведінка як складник правосвідомості: загальнотеоретичний аналіз. Підприємництво, господарство і право. 2020. № 4. С. 257 – 261.
25. Теорія держави і права : навчальний посібник / за заг. ред. С. Л. Лисенкова, В. В. Копейчикова. Київ : Юрінком Інтер, 2002. 368 с.
26. Теорія держави і права : підручник / за заг. ред. О. В. Петришина. Харків : Право, 2014. 366 с.
27. Теорія держави і права : підручник / за ред. О.В. Зайчука, Н.М. Київ : Юрінком Інтер, 2006. 688 с
28. Тимошенко В. І. Протиправна поведінка: визначення та мотивація. *Бюлетень Міністерства юстиції України*. 2011. № 12. С. 61-67.
29. Шульга А.М. Склад правомірної поведінки особистості, його особливості. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2011. № 3. С. 59-64.
30. Шемшученко Ю.С. Громадянське суспільство // *Юридична енциклопедія: [в 6 т.] / редкол.: Ю.С. Шемшученко (відп. ред.). – К.: Укр. енцикл., 1998. – Т.1. – С. 646–647.*
31. Шемшученко Ю.С. До розбудови правової держави / Ю.С. Шемшученко // *Юридичний вісник України*. – 2000. – № 4.

Схожість

Джерела з Інтернету

1000

1	https://pdfslide.tips/documents/-3401232739-4-.html	120 джерел	9.25%
2	https://revolution.allbest.ru/law/01453516_0.html	2 джерела	3.7%
3	https://er.dduvs.in.ua/bitstream/123456789/11013/1/%d0%bc%d0%b0%d0%ba%d0%b5%d1%82_%20%d0%9c%d0%b5	30 джерел	2.66%
4	https://lpnu.ua/sites/default/files/2020/dissertation/1739/avtoreferatdysertacijinadobuttyanaukovogostupenyakandy	8 джерел	2.62%
5	https://dspace.nau.edu.ua/bitstream/NAU/47970/2/%d0%96%d0%a3%d0%a0%d0%90%d0%92%d0%95%d0%9b_%d0	12 джерел	2.51%
6	https://divovo.in.ua/zasobi-pravovogo-zabezpechennya-prav-i-svobod-lyudini.html	6 джерел	1.89%
7	https://er.dduvs.in.ua/bitstream/123456789/11434/1/%d0%91%d0%91%d0%9b_%d0%9f%d0%9e%d0%9a%d0%90	23 джерела	1.85%
8	http://nm2.univd.edu.ua/download/102078	20 джерел	1.83%
9	https://er.dduvs.in.ua/bitstream/123456789/2014/1/%d0%91%d0%91%d0%9b_%d0%9f%d0%9e%d0%9a%d0%90%d0%96		1.76%
10	https://dduvs.in.ua/wp-content/uploads/files/Structure/science/rada/df019/d1.pdf	2 джерела	1.74%
11	https://er.dduvs.in.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/12996/%d0%a2%d0%94%d0%9f_%d0%bc%d1%80_%d1%81	2 джерела	1.74%
12	https://er.dduvs.in.ua/bitstream/123456789/6050/1/%d0%91%d0%91%d0%9b_%d0%9f%d0%9e%d0%9a%d0%90%d0%96		1.74%
13	http://nm2.univd.edu.ua/download/99244	4 джерела	1.72%
14	http://smc.hnpu.edu.ua/files/Informatsiyne_pakety/081_Pravo.pdf	5 джерел	1.72%
15	https://lpnu.ua/sites/default/files/2023/6/19/paragraphs/50930/monografiyakelmantokarskayarmolcebenko.pdf		1.72%
16	https://dduvs.in.ua/wp-content/uploads/files/Structure/library/student/nmm/2020/kzpd/p3.pdf	3 джерела	1.68%
17	https://nm2.univd.edu.ua/download/87654		1.59%
18	http://idpnan.org.ua/files/2018/borisova-k.s.-konstitutsiyne-zasadi-zabezpechennya-prava-na-ijitlo-v-ukrayini-d_.doc	12 джерел	1.59%
19	http://studies.in.ua/pravo/soc_meh/kolodii_a_m_oliinik_a_yu_prava_lyudini_i_gromad.doc	3 джерела	1.59%
20	http://ya-student.com.ua/journals/6-2011-n-1.pdf	24 джерела	1.57%

21	https://dduvs.in.ua/wp-content/uploads/files/Structure/library/student/nmm/2019/ktidp/m29.doc		1.55%
22	https://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/7481/1/chijov_02.pdf	2 джерела	1.53%
23	https://ukrreferat.com/chapters/pravosnavstvo/shpargalki-z-pravoznavstva.html	29 джерел	1.51%
24	http://www.blackseafoundationoflaw.org.ua/november2013.pdf		1.42%
25	https://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/80774	8 джерел	1.42%
26	http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/6468/Zabezpechennia%20prav%20svobod%20i%20zakonnykh...		1.4%
27	http://repository.sspu.sumy.ua/bitstream/123456789/7302/1/%d0%a2%d0%be%d0%bc-1.pdf	19 джерел	1.26%
28	http://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/4065/1/%d0%bc%d0%be%d0%bd%d0%be%d0%b3%d1%80%d0%b...	7 джерел	1.21%
29	http://instzak.rada.gov.ua/uploads/documents/31647.doc	3 джерела	1.13%
30	http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2018/6/45.pdf	29 джерел	1.13%
31	https://kttidip.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/83/2024/02/tdp-zfn-sr.pdf	3 джерела	1.13%
32	http://dspace.opu.ua/jspui/bitstream/123456789/11690/1/%28%d0%9c%d0%be%d1%96%d1%81.%29%20%d0%9d%...	4 джерела	1.11%
33	https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/47492/1/%D0%9D%D0%B0%D0%B2%D1%87%D0%B0%D0%BB%D1%	22 джерела	1.09%
34	http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/11135/Suchasni%20problemy%20pravovoho%20ekon...	19 джерел	1.09%
35	https://dduvs.in.ua/wp-content/uploads/files/Structure/library/student/nmm/0919/9.3.pdf	5 джерел	1.08%
36	https://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/7098/1/%d0%91%d0%b0%d1%80%d0%b0%d0%b1%d0%b0%d1%	2 джерела	1.08%
37	https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/47488/1/%d0%9c%d0%b5%d1%82%d0%be%d0%b4%d0%b8%d1%87...	15 джерел	1.02%
38	http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/14598/Diss_Minevich.pdf?isAllowed=y&sequence=5	11 джерел	0.96%
39	https://divovo.in.ua/t-yu-dasho-levivsekij-derjavnij-universitet-vnutrishnih-sprav.html	2 джерела	0.94%
40	https://www.lvduvs.edu.ua/en/karta-dokumentiv/category/166-entrance-examination-programs.html?download=397...	12 джерел	0.92%
41	http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/24014/%d0%9d%d0%90%d0%a3%d0%9a%d0%9e%d0%92%d0%	44 джерела	0.91%
42	http://idpnan.org.ua/files/2018/derjava-i-pravo.-yuridichni-nauki.-vipusk-80-2018_.pdf		0.83%

65	https://r.donnu.edu.ua/bitstream/123456789/657/1/%d0%a2%d0%9d%d0%a3_%d0%bf%d1%80%d0%b0%d0%b2%d0%be_202...	0.6%
66	https://www.essuir.sumdu.edu.ua/bitstream-download/123456789/77924/1/diss_Vinnik.pdf	0.6%
67	https://advokatonline.org.ua/mechanizm-pravovoho-rehulyuvannya-suspilnyh-vidnosyn-ontologichni-zasady-psyholoh	28 джерел 0.59%
68	https://irlykhuml.univer.km.ua/server/api/core/bitstreams/ed4d482d-089b-4df6-a08c-0222669c36de/content	4 джерела 0.59%
69	http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2020/4/44.pdf	35 джерел 0.59%
70	https://dspace.onua.edu.ua/server/api/core/bitstreams/a065a137-ae65-4650-8390-501f575d15ed/content	0.59%
71	https://nni3.naiu.kiev.ua/nnifpmbngnu/NaukoveTovKurs/zbirnyk_mks_01062017.pdf	0.59%
72	https://ukd.edu.ua/sites/default/files/2020-10/%D0%B4%D0%B8%D1%81%D0%B5%D1%80%D1%82%D0%B0%D1%86	7 джерел 0.59%
73	http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/9255/Teoretychni%20pytannia%20yurysprudentsii%20i%20pr...	0.57%
74	http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/6689/Teoriia%20derzhavy%20i%20prava_pidruchnyk	2 джерела 0.57%
75	https://dspace.univd.edu.ua/server/api/core/bitstreams/ac12af3a-310c-4b40-8aef-48aa90af7990/content	3 джерела 0.57%
76	https://lpnu.ua/sites/default/files/2020/pages/1864/081-pravodocx.pdf	0.57%
77	http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/13893/%d0%90%d0%ba%d1%82%d1%83%d0%b0%d0%bb%d1%8	2 джерела 0.55%
78	https://infopedia.su/7x4021.html	7 джерел 0.53%
79	https://ur.snau.edu.ua/wp-content/uploads/2023/12/%D0%9E%D0%9A4.pdf	2 джерела 0.53%
80	https://law.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/100/2021/05/conf-stud2020.pdf	0.53%
81	http://apnl.dnu.in.ua/1_2019/1_2019.pdf	0.53%
82	http://www.nikolaevonua.org.ua/Sbornik_2017.pdf	0.53%
83	https://academysps.edu.ua/wp-content/uploads/2020/02/Programa-Atestacii-zdobuvachiv-Teorija-derzhavi-i-prava-bai	6 джерел 0.53%
84	http://elar.naiu.kiev.ua/bitstream/123456789/21891/1/dys_shumeiko.pdf	0.51%
85	http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2020/2_2020/part_2/2-2.pdf	2 джерела 0.51%
86	http://journal.lduvs.lg.ua/index.php/journal/issue/download/43/3-2019	0.51%

87	https://dduvs.in.ua/wp-content/uploads/files/Structure/science/rada/new_d0872702/36_1/d.pdf		0.51%
88	https://dspace.univd.edu.ua/server/api/core/bitstreams/066cb17e-267e-4a3e-bc3a-fe776f178e48/content	2 джерела	0.51%
89	https://uchika.in.ua/robocha-programa-navchalenoyi-disciplini-teoriya-derjavi-ta-pr.html?page=4		0.51%
90	http://repositc.nuczu.edu.ua/bitstream/123456789/16312/1/Konferenciya_04.11.pdf		0.49%
91	http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/4597/1/%d0%9f%d1%80%d0%b0%d0%b2%d0%be%d0%b7%d0%bd%d...		0.49%
92	https://vbaze.com.ua/ua/product-principi-pravosuddya-shcho-zabezpechuyut-pravoviy-status-suddi-v-ukrajini		0.49%
93	http://scc.knu.ua/upload/iblock/218/dis_Belinio%20V.O..pdf	2 джерела	0.49%
94	http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/5808/Pidhotovka%20politseiskykh%20v%20umovakh%...	7 джерел	0.49%
95	http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/5234/Osoblyvosti%20subiektiv%20prava%20svobody%20svito...		0.49%
96	http://www.jurnaluljuristic.in.ua/archive/2018/3/part_1/2018-3_1.pdf		0.49%
97	http://appi.wunu.edu.ua/index.php/apl/article/download/704/694		0.49%
98	http://idpnan.org.ua/files/2021/novitskiy-v.v.-yuridichni-garantiyi-prav-lyudini-porivnyalno-pravoviy-analiz.pdf		0.47%
99	https://lib.iitta.gov.ua/736598/1/%D0%9C%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%84%D1%96%D1%8F_%D...		0.47%
100	https://dduvs.in.ua/wp-content/uploads/files/Structure/science/rada/dissertations/26/3.pdf		0.47%
101	https://dspace.nlu.edu.ua/handle/123456789/16369		0.47%
102	https://academy-vision.org/index.php/av/article/download/1012/903/919		0.47%
103	http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/40491/1/dis_vatras_na_sait.pdf?fbclid=IwAR1ok31typZ4_9NpyXBUK		0.45%
104	https://www.lvduvs.edu.ua/uk/karta-dokumentiv/category/155-conference-2022-magazine.html?download=2782%3Aprava-liu...		0.45%
105	http://dndi.mvs.gov.ua/files/pdf/dissertation_Grishko_O_M.pdf	2 джерела	0.45%
106	http://vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc33/juspradenc33.pdf	3 джерела	0.45%
107	http://ekhsuir.kspu.edu/bitstream/handle/123456789/6835/%d0%84%d1%89%d1%83%d0%ba%20%d0%9c%d0%9e%d0%9d%...		0.45%
108	https://nuczu.edu.ua/images/topmenu/science/konferentsii/2018/3.pdf		0.45%

109	http://afgp.kpi.ua/wp-content/uploads/2016/09/Kravchuk-OO-dis-site.pdf	3 джерела	0.45%
110	http://ir.stu.cn.ua/bitstream/handle/123456789/20790/%d0%a2%d0%b5%d0%be%d1%80%d1%96%d1%8f%20%d0%b4%d0%...		0.45%
111	http://apnl.dnu.in.ua/4_2017/4_2017.pdf	2 джерела	0.45%
112	https://dspace.nau.edu.ua/bitstream/NAU/49801/2/%d0%94%d0%b8%d1%81%d1%81%d0%b5%d1%80%d1%82%d0%b0%d1...		0.45%
113	http://eKhSUIR.kspu.edu/bitstream/handle/123456789/12026/Melnyk_iuf_2020.pdf?isAllowed=y&sequence=1		0.45%
114	https://dspace.oduvs.edu.ua/server/api/core/bitstreams/bef579bf-cc40-494b-b5cc-73f7665488db/content		0.45%
115	http://www.vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc43/juspradenc43.pdf		0.45%
116	http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/13861/%d0%9c%d1%83%d1%81%d0%b8%d1%87%d0%b5%d0%bd%d0%...		0.45%
117	http://lib.pu.if.ua/elibrary-res.php?a=%D0%BF%D1%96%D0%B4%D1%80%D1%83%D1%87%D0%BD%D0%B8%D0%BA	2 джерела	0.45%
118	http://iduvs.edu.ua/wp-content/uploads/Docs/vysnik/viduvs-2018-4(povn_text).pdf		0.45%
119	http://elar.naiu.kiev.ua/bitstream/123456789/20812/1/%d0%97%d0%b1%d1%96%d1%80%d0%bd%d0%b8%d0%ba	4 джерела	0.43%
120	http://www.nvppp.in.ua/vip/2022/5/5_2022.pdf	3 джерела	0.43%
121	http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/9394/%d0%9a%d1%83%d0%b7%d0%b5%d0%bc%d0%b1%d0%b0%d1%9...		0.42%
122	http://ir.stu.cn.ua/bitstream/handle/123456789/20846/%d0%90%d0%bf%d0%b0%d0%bd%d0%b0%d1%81%d0%b5%d0%bd%...		0.42%
123	https://dspace.nlu.edu.ua/handle/123456789/18225		0.42%
124	http://molodyvcheny.in.ua/files/conf/law/10april2015/10april2015.pdf		0.42%
125	http://www.nusta.edu.ua/wp-content/uploads/2016/11/2012-3.pdf	2 джерела	0.42%
126	http://oduvs.edu.ua/wp-content/uploads/2016/09/1_2016.pdf		0.42%
127	http://moodle.mdu.in.ua/pluginfile.php/4621/course/overviewfiles/%D0%A6%D0%B8%D0%B2%D1%96%D0%BB%D1%8C%D0...		0.42%
128	http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2016/3_2016/part_1/3-1_2016.pdf		0.4%
129	http://idpnan.org.ua/files/2020/kornienko-p.s.-konstitutsiy-na-pravozahisna-diyalnist-v-ukrayini_teoretiko-metodologichniy-asp...		0.4%
130	http://idpnan.org.ua/files/2018/krsiy-m.o.-politika-v-sferi-borotbi-zi-zlochinnisty-v-vaemozv-yazok-kriminalno-pravovoyi-ta-k...		0.4%

131	https://dspace.univd.edu.ua/server/api/core/bitstreams/7a7e417b-3add-4f11-a0e8-f766b124c232/content	0.4%
132	http://eir.zp.edu.ua/bitstream/123456789/1456/1/Kirichenko_Science.pdf	0.4%
133	https://eu-conf.com/wp-content/uploads/2024/02/QUALITY-MANAGEMENT-IN-EDUCATION-AND-INDUSTRY-EXPERIENCE-PROBL...	0.4%
134	http://elibrary.kubg.edu.ua/13504/1/A_Chernega_TDP_PR_IS.pdf	4 джерела 0.4%
135	https://pravoznavetc.at.ua/_ld/2/202_zempravo.doc	0.4%
136	http://dspace.pdaa.edu.ua:8080/bitstream/123456789/7502/1/%d0%9a%d0%be%d0%bd%d1%84%d0%b5%d1%80%d0%b5...	0.4%
137	http://dspace.nplg.gov.ge/bitstream/1234/333860/1/Novitni_Kriminalno-Pravovi_Doslidjenia_2021.pdf	0.4%
138	http://kyivchasprava.kneu.in.ua/index.php/kyivchasprava/issue/download/11/12	0.38%
139	http://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/73035	0.38%
140	https://legal.nam.edu.ua/journal/n-4-2016.pdf	0.38%
141	http://lawbulletin.oduvs.od.ua/archive/2022/26/26_2022.pdf	0.38%
142	http://info.dgu.edu.ua/bitstream/123456789/247/1/monograf%202.pdf	0.38%
143	https://legal.nam.edu.ua/journal/n-2-2017.pdf	0.38%
144	http://elar.naiu.kiev.ua/bitstream/123456789/19553/5/dysert_kolodii_oa.pdf	2 джерела 0.38%
145	http://lib.pnu.edu.ua/elibrary-res.php?a=1&nom=4	0.38%
146	http://www.pui.if.ua/sites/default/files/material/ebook/6.pdf	0.38%
147	https://dduvs.in.ua/wp-content/uploads/files/Structure/science/rada/dissertations/27/1.pdf	0.38%
148	http://pravo.unesco-socio.in.ua/wp-content/uploads/archive/Pravo-ua-2020-1/Pravo-ua-2020-1-38.pdf	0.38%
149	http://ekhsuir.kspu.edu/bitstream/handle/123456789/1326/%d0%97%d0%b1%d1%96%d1%80%d0%bd%d0%b8%d0%...	2 джерела 0.36%
150	https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2020/12/No.35-2-2.pdf	0.36%
151	https://lpnu.ua/sites/default/files/2021/dissertation/10274/disertaciyna-robota-na-zdobuttya-naukovogo-stupenya-doktora-na...	0.36%
152	https://mir.zavantag.com/pravo/105788/index.html	0.36%

153	http://www.studshara.com.ua/index.php?newsid=903	0.36%
154	http://nvppp.in.ua/vip/2021/6/6_2021.pdf	0.36%
155	https://ukrreferat.com/chapters_book/estetik/tsirfa-go-2005-yuridichna-deontologiya-kniga.html	0.36%
156	http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/23475/%d0%a1%d1%83%d1%87%d0%b0%d1%81%d0%bd%d0%b0%20...	0.36%
157	http://er.dduvs.in.ua/bitstream/123456789/6054/1/%d0%a1%d0%9b%d0%9e%d0%92%d0%9d%d0%98%d0%9a%20%d0%9b%d0%9e%d0%92%d0%9d%d0%98%d0%9a%20...	0.36% 19 джерел
158	http://elar.naiu.kiev.ua/bitstream/123456789/23897/1/%d0%9a%d0%a3%d0%a0%d0%a1%20%d0%9b%d0%95%d0%9a%d0%9b%d0%95%d0%9a%d0%9b%20...	0.36%
159	https://docplayer.net/32841770-Teoriya-derzhavi-i-prava.html	0.36% 2 джерела
160	http://www.naiu.kiev.ua/zagalnoakademichni-kafedri/kafedra-konstitucijnogo-ta-mizhnarodnogo-prava/navchalno-metodichni-publika-ciji	0.36% 2 джерела
161	http://elar.naiu.kiev.ua/jspui/bitstream/123456789/24534/1/%d0%a2%d0%94%d0%9f%20%d0%bd%d0%b0%d0%b2%d1%81%87%20...	0.36%
162	https://docs.mgu.edu.ua/docs/dysertatsiya_Golovach.pdf	0.36%
163	https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream-download/123456789/82909/3/diss_Ruvyn.pdf	0.36%
164	http://journals.fpk.kyiv.ua/index.php/kyivlawjournal/article/download/6/5/5	0.34%
165	https://lacris.ulapland.fi/ws/portalfiles/portal/36275918/_24_04_23_2.pdf	0.34%
166	http://dipplus.com.ua/metodichn-vkazvki/news_post/teoriya-derzhavi-i-prava-13	0.34%
167	http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2020/1_2020/part_1/1-1.pdf	0.34%
168	https://repository.sspu.edu.ua/bitstream/123456789/13542/1/Zbirnyk_2023.pdf	0.34% 3 джерела
169	http://juris.vernadskyjournals.in.ua/journals/2020/3_2020/3_2020.pdf	0.34%
170	http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/9353/Administratyvno%20pravovi%20zasady%20diialnosti%20v%20ukrajini.pdf	0.34%
171	https://mydisser.com/dfiles/34415050.doc	0.34%
172	http://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/29743/kovchina_2011.pdf	0.34%
173	http://referatu.com.ua/referats/7569/175702	0.34%
174	http://vjhr.sk/archive/2016_2_1/all.pdf	0.34%

175	http://library.nlu.edu.ua/POLN_TEXT/MONOGRAFII_2013/Uvarova_2012.pdf	0.34%
176	http://nauka.nlu.edu.ua/download/diss/Yakushina/d_Yakushina.pdf	0.34%
177	http://vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc40/juspradenc40.pdf	0.34%
178	http://legalposition.umsf.in.ua/archive/2023/3/3_2023.pdf	0.34%
179	http://dspace.opu.ua/jspui/bitstream/123456789/12083/1/%d0%97%d0%b1%d1%96%d1%80%d0%ba%d0%b0%20%dc 2 джерела	0.32%
180	http://univd.edu.ua/science-issue/issue/3665	0.32%
181	http://eprints.cdu.edu.ua/587/1/nav9.pdf	0.32%
182	http://apnl.dnu.in.ua/4_2018/4_2018.pdf	0.32%
183	http://journal.lduvs.lg.ua/index.php/journal/issue/download/3/4-2018-PDF	0.32%
184	http://lduvs.edu.ua/wp-content/uploads/Docs/vysnik/viduvs-2018-1(povn_text).pdf	0.32%
185	http://www.pui.if.ua/sites/default/files/material/ebook/5.pdf	0.32%
186	http://nashe-pravo.unesco-socio.in.ua/wp-content/uploads/archive/NP-2022-3/NP_2022_3.pdf	2 джерела 0.32%
187	http://docplayer.net/86514144-Elektronne-naukove-fahove-vidannya-yuridichnyy-naukoviy-elektronnyy-zhurnal.html	0.32%
188	http://faculty-law-polytec.stu.cn.ua/wp-content/uploads/2021/03/kruglyj-stil-2020.pdf	0.32%
189	http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/423/suchasni_problemi_trudovogo_ta_pensiynog.pdf?isAllowe...	0.32%
190	http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/35424/4/dysertaciya_na_zdobuttya_naukovogo_stupenya_kandydata_nauk_paruty_o.v...	0.32%
191	http://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/2732/1/22_11_2019.pdf	2 джерела 0.3%
192	https://academysps.edu.ua/wp-content/uploads/2022/12/MR-Kurs-robota-TDP-22.pdf	0.3%
193	https://er.dduvs.in.ua/bitstream/123456789/5512/1/%d0%a2%d0%94%d0%9f_%d0%bc%d1%80_%d1%81%d0%b7_2020.pdf	0.3%
194	http://bukvasha.ru/book/244434	0.3%
195	https://oduvs.edu.ua/wp-content/uploads/2017/06/1-PROGRAMA-vstup-ispitu-po-spets-081-Pravo-na-2020-r-.pdf	0.3%
196	http://elar.naiu.kiev.ua/jspui/bitstream/123456789/19861/1/%d0%90%d0%9a%d0%a2%d0%a3%d0%90%d0%9b%d0%ac%...	0.3%

197	http://univer.km.ua/sites/default/files/%D0%9D%D0%B0%D1%83%D0%BA%D0%BE%D0%B2%D0%B0%20%D0%B4%D1%96%...	0.3%
198	http://dspace.cuspu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/4319/1/%d0%9c%d0%be%d0%bd%d0%be%d0%b3%d1%80%d0%b0%...	0.3%
199	https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream-download/123456789/81054/5/diss_Seliukov.pdf	0.3%
200	https://www.uzhnu.edu.ua/en/infocentre/get/16223	0.3%
201	http://vjhr.sk/archive/2016_5/part_2/all.pdf	25 джерел 0.3%
202	https://dduvs.in.ua/wp-content/uploads/files/Structure/library/student/nmm/0919/15.5.pdf	0.3%
203	http://dspace.pdpu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/17408/1/Historical%20experience%20and%20modernity%20d0%92%...	0.3%
204	http://ena.lp.edu.ua/bitstream/ntb/56159/2/disertaciyna-robota-na-zdobbuttya-naukovogo-stupenya-doktora-yuridichnikh-nauk...	0.3%
205	https://www.researchgate.net/publication/369299200_Okremi_pitanna_kriminalnoi_vidpovidalnosti_za_genderno_obumovlene...	0.3%
206	http://lduvs.edu.ua/wp-content/uploads/Docs/vysnik/viduvs-2018-2(povn_text).pdf	0.3%
207	http://diplomba.ru/work/88522	8 джерел 0.25%
208	http://elartu.tntu.edu.ua/handle/lib/26358	0.23%
209	http://lsej.org.ua/3_2021/15.pdf	0.23%
210	http://ukraine-diplom.com/60/16047-prava-lyudini.html	25 джерел 0.21%
211	http://www.lvduvs.edu.ua/component/phocadownload/category/17-prohramy-4?download=34%3Aprohrama-provede...	7 джерел 0.19%
212	http://jrnل.nau.edu.ua/index.php/UJ/article/view/13775	2 джерела 0.17%
213	http://www.nvppp.in.ua/vip/2017/5/tom_1/vip5-1_2017.pdf	3 джерела 0.17%
214	https://nam.kiev.ua/files/publications/966-8406-15-x.pdf	0.15%
215	https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/47489/1/%d0%9c%d0%b5%d1%82%d0%be%d0%b4%d0%b8%d1%87%...	5 джерел 0.15%
216	https://kart.edu.ua/wp-content/uploads/2021/12/82-sntk-tezi-1.pdf	5 джерел 0.15%
217	https://media.neliti.com/media/publications/309086-the-mechanism-of-legal-regulation-of-emp-0acf0708.pdf	6 джерел 0.15%
218	http://www.iahr.com.ua/files/works_docs/29.pdf	2 джерела 0.15%

219 <http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/25692/%d0%9f%d1%83%d0%b1%d0%bb%d1%96%d1%87%d0%bd%d0%...> 0.15%

220 <http://chernvisn.onua.edu.ua/index.php/chern/issue/download/14/15> 2 джерела 0.15%